

Stanowisko Grupy Roboczej Krajowych Inteligentnych Specjalizacji Nr 8 „Zaawansowane materiały inżynierskie, technologie procesów materiałowych i nanotechnologia” w sprawie opisu tej specjalizacji

1. Treść uchwały z 16-17 grudnia 2022 roku przyjętej jednomyślnie i bez sprzeciwu w trybie korespondencyjnym przez Grupę Roboczą Krajowych Inteligentnych Specjalizacji Nr 8 „Zaawansowane materiały inżynierskie, technologie procesów materiałowych i nanotechnologia”

Grupa Robocza Nr 8 Krajowych Inteligentnych Specjalizacji w trybie głosowania korespondencyjnego podejmuje uchwałę o następującej treści:

1. Zgłaszamy pełną gotowość do kontynuacji prac przy naszym pełnym zaangażowaniu nad doskonaleniem i modernizacją opisu Krajowej inteligentnej Specjalizacji Nr 8 „Zaawansowane materiały inżynierskie, technologie procesów materiałowych i nanotechnologia”, jednak w trybie, sposób i w terminach akceptowalnych ze względu na możliwości realizacyjne działania w Grupie Wolontariuszy, gotowych wiele poświęcić dla dobra swojej Ojczyzny.

2. Uważamy za niecelowe i całkowicie nieuzasadnione oraz niepoprawnie sformułowane, dokonane pośpiesznie zmiany w opisie zaproponowana w ostatnio przesłanej przez Ministerstwo anonimowej propozycji, oczekując bezwarunkowego odrzucenia tej wersji opisu.

3. W zaistniałej sytuacji uważamy, że jedynym akceptowalnym opisem Krajowej Inteligentnej Specjalizacji Nr 8 „Zaawansowane materiały inżynierskie, technologie procesów materiałowych i nanotechnologia” nadal pozostaje opracowany i uzgodniony przez nas, a następnie zatwierdzony w wyniku głosowania tekst z lipca 2022 roku naszego autorstwa, który według naszej opinii powinien być ogłoszony i powinien obowiązywać co najmniej w 2023 roku. Wobec skrócenia brzmienia tytułu należy wprowadzić przed dotychczasowym punktem I w tym opisie sformułowania, że „zaawansowane materiały inżynierskie, technologie procesów materiałowych i nanotechnologia objęte niniejszym opisem uwzględniają uwarunkowania ekologiczne i transformację cyfrową na rzecz planety, ludzi i dobrobytu.”

4. Dopuszczamy możliwość kolejnej iteracji opisu Krajowej Inteligentnej Specjalizacji Nr 8 „Zaawansowane materiały inżynierskie, technologie procesów materiałowych i nanotechnologia”, lecz w wyniku spokojnej i dojrzałej dyskusji prowadzonej w sposób umożliwiający pełną merytoryczną ocenę wszystkich niezbędnych aspektów i sporządzenie końcowego dokumentu w zgodzie z aktualnym poziomem wiedzy w obszarze dyscypliny naukowej „Inżynieria Materiałowa” przy świadomym posługiwaniu się obowiązującą terminologią bez niedopuszczalnych niekompetentnych uproszczeń oraz w trosce i z pełną odpowiedzialnością za sprawy Kraju i jego rozwoju, do czego zobowiązaliśmy się jako wysoko kompetentny Zespół Ekspertów reprezentujących środowiska naukowe i przemysłowe, w tym małe i średnie przedsiębiorstwa i deklarację tę podtrzymujemy.

Uchwałę podjęto w trybie korespondencyjnym w dniach 16 i 17 grudnia 2022 roku.

2. Motywacja

Podstawą działań podejmowanych przez Grupę Roboczą Nr 8 Krajowych Inteligentnych Specjalizacji jest cytat zaczerpnięty z myśli Williama Boetchera, amerykańskiego Profesora nauk humanistycznych i pisarza, w brzmieniu:

„By zachować szacunek dla samego siebie, lepiej zniechęcić do siebie ludzi, postępując zgodnie ze swoim sumieniem, niż zjednywać ich sobie, robiąc to, co uważamy za niewłaściwe”.

3. Tryb podejmowania uchwały

Ze względu na żądanie Ministerstwa w sprawie nagłego ustosunkowania się do treści nadesłanego anonimowego tekstu i wobec braku spełnienia naszych oczekiwań w sprawie wskazania autora tego materiału oraz braku wykazania zakresu i celowości wprowadzenia zmian w stosunku do opisu opracowanego i zatwierdzonego w wyniku głosowania przez Grupę Roboczą Nr 8 Krajowych Inteligentnych Specjalizacji w lipcu 2022 roku, a także w sprzeczności z ustaleniami dokonanymi na zebraniu Grupy Roboczej w dniu 5 grudnia 2022 roku, przeprowadzono głosowanie korespondencyjne, w którym dopuszczono 3 alternatywne sposoby działania:

1. Jawną wypowiedź wskazującą na poparcie tekstu uchwały (nadesłane wypowiedzi przedstawiono w załączeniu)
2. Milczącą akceptacją nie wymagającą nadesłania odpowiedzi; wszystkie przypadki braku odpowiedzi zostaną automatycznie zaliczone na poczet głosów popierających uchwałę, aczkolwiek z zasady oczekuje się jawnego zajęcia stanowiska w sprawie
3. Brak poparcia uchwały lub głos odrębny (votum separatum) wymagający szczegółowego uzasadnienia ze wskazaniem kolejnych punktów opisu i wnioskowanego ich brzmienia ze szczegółowym każdorazowym uzasadnieniem.

4. Uzasadnienie uchwały

Grupa Robocza nr 8 Krajowych Inteligentnych Specjalizacji w trybie szerokiej dyskusji, dokonanych w wyniku tego uzgodnień i następnego głosowania w trakcie kilku posiedzeń prowadzonych w trybie zdalnym w lipcu 2022 roku zatwierdziła nowy tekst opisu Krajowej Inteligentnej Specjalizacji Nr 8 weryfikując również nazwę poprzez dodanie priorytetowego podejścia do zagadnień ekologicznych i cyfrowej transformacji na rzecz planety, ludzi i dobrobytu, jako wiodących kierunków progresywnej polityki realizowanej w tym zakresie w Świecie, a zwłaszcza w Unii Europejskiej.

Podkreślono w pierwszym głównym punkcie konieczność podporządkowania wszelkich działań potrzebom rozwojowym zasadniczych obszarów rynkowych,

wskazując na co najmniej 10 takich obszarów i podkreślając konieczność uplasowania tych działań w aktualnym stadium zaawansowanego i z informatyzowanego Przemysłu 5.0 oraz w pełni rozwiniętego informatyczne Społeczeństwa 5.0, uznając te wskazania za naczelną przesłankę rozwoju materiałów inżynierskich. Wskazano ponadto w opracowanym przez nas opisie 10 głównych zagadnień rozwojowych (innovacyjnych), które wraz z tymi obszarami aplikacyjnymi tworzą macierz 2D co najmniej 100 priorytetowych zagadnień wymagających doskonalenia i opracowywania nowych materiałów inżynierskich oraz związanych z nimi technologii procesów materiałowych. W ramach każdego z głównych zagadnień rozwojowych (innovacyjnych) wydzielono po kilka zagadnień szczegółowych, z których spora część w tzw. zmodyfikowanej wersji ministerialnej została usunięta bez żadnego uzasadnienia, a większość opisów została skrócona do niezrozumiałej i nieadekwatnej formy przez anonimową osobę, z oczywistą stratą dla wskazówek dotyczących kierunków rozwojowych w Polsce w najbliższych latach. W wielu przypadkach możliwe, ale zarazem konieczne jest rozwiązywanie tych zagadnień w skali nanometrycznej tzn. przy wielkości obiektu strukturalnego także np. fazy lub składnika strukturalnego a niekoniecznie całego obiektu nie przekraczającej umownie w wymiarze 1D, 2D lub 3D wielkości 100 nm. Takie działania umownie określono jako nanotechnologia. To wchodzi bez wątplenia w zakres współczesnej inżynierii materiałowej i dlatego słusznie zostało włączone w zakres tego właśnie opisu, a promocyjnie warto było to podkreślić w tytule całego opisu, co też uczyniono.

Należy przy tym podkreślić, że co najmniej od 70 lat w Świecie, a w Polsce od niemal półwiecza Inżynieria Materiałowa jest całkowicie wyodrębnioną dyscypliną naukową, Nazwa ta obejmuje zarówno naukę o materiałach jak i zagadnienia inżynierii materiałowej, chociaż w języku angielskim nadal pisze się o Materials Science and Engineering. Zagadnienie jest uregulowane enumeratywnie przez odpowiednie przepisy ustawowe i rozporządzenia ministerialne i z całą pewnością opis Krajowej Inteligentnej Specjalizacji nie może być dokumentem kontestującym, czy wręcz zmieniającym te ustalenia w Państwie prawa, jak również nie może zawierać nieprawdziwych i nieporadnych niby-definicyjnych sformułowań, świadczących o wysokim braku kompetencji merytorycznych, w tym naukowych autorów takich sformułowań zawartych w wersji ministerialnej opisu.

Trzeba sobie zdawać sprawę, że bez materiałów zwłaszcza inżynierskich, ale także w jakiejś mierze technicznych materiałów naturalnych nie jest możliwe wytworzenie jakiegokolwiek produktu, wobec czego nie istnieje żadna gałąź przemysłu bez wykorzystywania materiałów. Znaczenie materiałów inżynierskich i technologii procesów materiałowych, obejmujących ich wytwarzanie i przetwórstwo w celu zapewnienia najkorzystniejszych własności użytkowych umożliwiających uzyskanie wymaganych funkcji użytkowych wytwarzanych i użytkowanych produktów musi stać zatem u podstaw każdej gałęzi przemysłu. Jest to zatem problematyka, którą zwykło się nazywać horyzontalną, gdyż dotyczy bez wyjątku wszelkich działań inżynierijno-technicznych i z tego względu wydzielenie jej jako niezależnej Krajowej Inteligentnej Specjalizacji jest w pełni uzasadnione. Trzeba natomiast wiedzieć, że nie da się wskazać szczególnej gałęzi przemysłu do której ta problematyka powinna być przypisana, a błędem byłoby uznanie, że problem sprowadza się wyłącznie do metalurgii i innych przemysłów wytwarzania bazowych materiałów inżynierskich (surowców), bo oczywiście bez tych wytwórców nie można rozwiązać żadnego

problemu, natomiast istotą jest wytwarzanie produktów, które na rynku zaspokajają potrzeby klientów. Klient w istocie nabywa funkcję użytkową produktu i nie jest w istocie zainteresowanym wiedzą na temat materiałów inżynierskich użytych do jej uzyskania, natomiast producent musi zaprojektować odpowiedni materiał z ponad stu tysięcy dostępnych i zaprojektować optymalną technologię procesów materiałowych zapewniającą wytworzenie takiego pożądanego produktu. I takich właśnie działań dotyczy opis Krajowej Inteligentnej Specjalizacji Nr 8.

Zagadnienia informatyzacji (cyfryzacji) i proekologiczne włącznie z gospodarką obiegu zamkniętego mają analogiczne horyzontalne znaczenie i dotyczą nie tylko działalności przemysłowej, na co zwróciliśmy szczególną uwagę w tytule pierwszego sformułowanego przez nas głównego zagadnienia rozwojowego (innovacyjnego) tj. głównego punktu opisu, co nawiasem mówiąc zostało usunięte w całości przez anonimową osobę dokonującą nierozsądnie zmian w opracowanym przez nas opisie Krajowej Inteligentnej Specjalizacji Nr 8.

W opracowywanej macierzy, o której mowa wyżej, wymienione zagadnienia ogólne transformacji ekologicznej i cyfrowej stanowią trzecią oś (3D), wobec czego nie należy ich uwypuklać w niektórych punktach opisu, gdyż dotyczą one bez wyjątku wszystkich.

Oczywiście opis każdego głównego zagadnienia rozwojowego (innovacyjnego) można poprzedzić kompetentnym opisem obszaru, chociaż nawet obszar zastrzegamy dla obszarów aplikacyjnych, wobec czego należy tu mówić o głównych zagadnieniach rozwojowych (innovacyjnych) ale nie może to być nieprofesjonalna opowiadka, lecz musi to być bardzo kompetentny tekst opracowany przez wysokiej klasy specjalistów, co wymaga oprócz wysokich kompetencji naukowych i zawodowych, także czasu na opracowanie oraz dyskusję, a próba zrobienia tego „na kolanie” pod presją czasu nie może spotkać się z akceptacją Grupy Roboczej, a taki tekst zawarty w ministerialnej modyfikacji może oprócz kompromitacji przynieść ogromne straty wizerunkowe, merytoryczne i ekonomiczne, negatywnie wpływając na jakość zgłaszanych wniosków o dofinansowanie projektów badawczo-rozwojowych.

Tekst nadesłany przez Ministerstwo roi się od licznych naiwnych sformułowań świadczących o braku podstawowej wiedzy naukowej w zakresie Inżynierii Materiałowej ze strony osób formułujących myśli w ten sposób. Grupa Robocza Krajowych Inteligentnych Specjalizacji Nr 8 przez szacunek do odbiorców oraz odpowiedzialność za kształtowanie kierunków rozwoju badań naukowych, przemysłowych i wdrożeniowych w Polsce, w żadnej mierze nie może zgodzić się na akceptację takich wypowiedzi i nie może autoryzować tego tekstu. Wobec tego jedynym rozwiązaniem pozostaje jego zanegowanie w całości, gdyż nie da się tego poprawić. To jest zlepek banalnych i nieprawdziwych sformułowań, których nie można nawet określić jako informacje. Przykładowo pisanie o tym, że materiały np. zaawansowane, a także jakiegokolwiek inne łączą wybrane zagadnienia fizyki i chemii nie odpowiada prawdzie pomimo, że wszelkie nauki podstawowe, jak te dwie wymienione stoją u podstaw wykształcenia się tej dyscypliny naukowej. Pomijamy oczywiste stwierdzenie, że jeżeli materiały są połączeniem czegokolwiek, to mogą to być atomy, a materiały nigdy nie mogą być połączeniem jakiegokolwiek nauk. Nie jest również prawdą, że do nauki o materiałach są zaliczane jakiegokolwiek gałęzie przemysłu oparte na jakiegokolwiek technologiach i funkcjach materiałowych, jak napisano w materiale przesłanym przez Ministerstwo. Prawdą natomiast jest, że

wszystkie bez wyjątku gałęzie przemysłu wykorzystują materiały inżynierskie i wobec tego muszą wykorzystywać wiedzę z zakresu Inżynierii Materiałowej. Napisanie że te gałęzie wchodzi do nauki o materiałach jest oczywistym pomyleniem pojęć, porządków, zależności logicznych itd. Kolejne absurdy zawarte są np. w zdaniu „materiały są wytwarzane poprzez optymalizację procesów technologicznych, dekarbonizację, związaną z zrównoważonym projektowaniem i wytwarzaniem, wchodząc w koncepcję gospodarki obiegu zamkniętego”. Pomijając, że jest to nonsens w całości, to należy zauważyć, że poplątano tu abstrakt z konkretem i skutek z przyczyną. Nie jest oczywiście prawdą sformułowanie, że nanotechnologie mają przewagę nad istniejącymi już tradycyjnymi metodami wytwarzania, gdyż wystarczy przanalizować produkcję gwoźdza, aby przekonać się, że nanotechnologia jest tu całkowicie nieprzydatna, gdy natomiast naniesienie powłoki ALD nie może się odbyć w sposób tradycyjny. Nie jest też prawdą, że „te technologie są stosunkowo proste, bardziej korzystne ekonomicznie, niskonakładowe, a co za tym idzie przyjazne środowisku” Jest to przedziwny ulepek naiwnych zdań nie do zaakceptowania przez jakiegokolwiek specjalistę z zakresu technologii procesów materiałowych, gdyż zwykle jest właśnie odwrotnie, gdyż są to technologie na ogół bardzo finezyjne wymagające rozległej wiedzy i znacznych nakładów, w tym wysoce specjalistycznej aparatury technologicznej. Napisano np. w tytule jednego z głównych punktów wersji ministerialnej o „materiałach wzmocnionych dodatkiem materiałów węglowych”. To jest oczywisty nonsens dla każdego inżyniera materiałowego. Słowo dodatek jest ściśle zdefiniowane i chodzi wówczas o dodatek stopowy, a to może dotyczyć tylko pierwiastków stopowych w stopach metali lub osnowie metalowej materiałów kompozytowych. Materiały węglowe nie mogą być dodatkami. Materiał węglowy jest „wzmocnieniem” w materiałach kompozytowych w odróżnieniu od ich osnowy.

Najogólniej szkoda czasu na dalszą analizę anonimowo opracowanych tekstów wersji ministerialnej wrzuconych do opisu Krajowej Inteligentnej Specjalizacji Nr 8 przy równoczesnym zbanalizowaniu opracowanych przez nas tekstów z zamiarem ich skrócenia, ale ponieważ anonimowi autorzy tych zmian nie dysponowali wymaganą wiedzą z zakresu Inżynierii Materiałowej powstały potwory bez możliwości zrozumienia przesłania, które te teksty miały nieść. Równocześnie usunięto ważne sformułowania co ten anonimowy autor uznał najpewniej za priorytetyzację, tyle że to nie był żaden przejaw rozsądnego działania, lecz formalistyczna redukcja znaków pisarskich, zupełnie bez zrozumienia treści.

Podsumowując, ze względu na bardzo niską jakość nadesłanego tekstu, liczne błędy merytoryczne i formalne, banalizację sformułowań, przypadkową eliminację bez jakiegokolwiek uzasadnienia ważnych aspektów wskazanych do rozwoju, nieuzasadnione i niekompetentne skrócenie sformułowań oraz ich zbanalizowanie, konieczna i uzasadniona jest odmowa akceptacji tekstu przesłanego przez Ministerstwo opisu Krajowej Inteligentnej Specjalizacji Nr 8 o nazwie „Zaawansowane materiały inżynierskie, technologie procesów materiałowych i nanotechnologia” i stanowcze oczekiwanie opublikowania tekstu opracowanego i zatwierdzonego przez Grupę Roboczą Krajowych Inteligentnych Specjalizacji Nr 8 w lipcu 2022 roku, tak jak wskazano to w tekście uchwały.

Opis specjalizacji

KIS 8.

ZAAWANSOWANE MATERIAŁY INŻYNIERSKIE, TECHNOLOGIE PROCESÓW MATERIAŁOWYCH I NANOTECHNOLOGIA

Zaawansowane materiały inżynierskie, technologie procesów materiałowych i nanotechnologia objęte niniejszym opisem uwzględniają:

- uwarunkowania ekologiczne
- transformację cyfrową

na rzecz

- ✓ planety,
- ✓ ludzi
- ✓ dobrobytu.

W opracowanym opisie wskazano 10 głównych zagadnień rozwojowych (innovacyjnych), które wraz z 10 wymienionymi obszarami aplikacyjnymi tworzą macierz 2D co najmniej 100 priorytetowych zagadnień wymagających doskonalenia i opracowywania nowych materiałów inżynierskich oraz związanych z nimi technologii procesów materiałowych, w tym nanotechnologii. W ramach każdego z głównych zagadnień rozwojowych (innovacyjnych) wydzielono po kilka zagadnień szczegółowych wskazanych w opisie.

Bez materiałów zwłaszcza inżynierskich, ale także w jakiejś mierze technicznych materiałów naturalnych nie jest możliwe wytworzenie jakiegokolwiek produktu, wobec czego znaczenie materiałów inżynierskich i technologii procesów materiałowych, obejmujących ich wytwarzanie i przetwórstwo w celu zapewnienia najkorzystniejszych własności użytkowych umożliwiających uzyskanie wymaganych funkcji użytkowych wytwarzanych i użytkowanych produktów musi stać u podstaw każdej gałęzi przemysłu i zwykle się problematykę tę nazywać horyzontalną.

Zagadnienia:

- informatyzacji (cyfryzacji)
- proekologiczne włącznie z gospodarką obiegu zamkniętego

mają analogiczne horyzontalne znaczenie.

W opracowanej macierzy, wymienione zagadnienia ogólne transformacji ekologicznej i cyfrowej stanowią trzecią oś (3D), gdyż dotyczą one bez wyjątku wszystkich głównych zagadnień rozwojowych (innovacyjnych) i punktów opisu oraz wszystkich obszarów aplikacyjnych.

I. ZAAWANSOWANE MATERIAŁY, NANOMATERIAŁY I TECHNOLOGIE MATERIAŁOWE W RAMACH TRANSFORMACJI W KIERUNKU ZAAWANSOWANEGO STADIUM PRZEMYSŁU 5.0 ORAZ SPOŁECZEŃSTWA 5.0 ZAAWANSOWANEGO INFORMATYCZNIE, EKOMATERIAŁY ORAZ MATERIAŁY KOMPOZYTOWE I NANOSTRUKTURALNE, BIOMIMETYCZNE, BIONICZNE I BIODEGRADOWALNE Z

UWZGLĘDNIENIEM ŚLADU ŚRODOWISKOWEGO (WĘGLOWEGO I WODNEGO), GOSPODARKI OBIEGU ZAMKNIĘTEGO MATERIAŁÓW ORAZ MINIMALIZACJI ODPADÓW I CZYSTSZEJ TECHNOLOGII MATERIAŁÓW I NANOMATERIAŁÓW Z UWZGLĘDNIENIEM RACJONALIZACJI WYTWARZANIA I STOSOWANIA MATERIAŁÓW POLIMEROWYCH

1. Nowe zaawansowane materiały, nanomateriały i nanokompozyty oraz ich technologie wytwarzania i przetwórstwa, zwłaszcza dla rozwoju w 10 obszarach:

- zdrowia,
- budownictwa,
- nowych energii,
- transportu,
- domu i higieny osobistej,
- opakowań,
- tekstyliów,
- rolnictwa
- urzędzeń elektronicznych
- maszyn i środków produkcji

uznanych w Europie za najbardziej innowacyjne rynki materiałowe (j. ang. Materials Innovation Markets) oraz w priorytetowych obszarach badania materiałów (j.ang. Material's Priorities Research Areas), z uwzględnieniem:

- ✓ optymalizacji procesów technologicznych,
- ✓ dekarbonizacji i zrównoważonego projektowania i wytwarzania,
- ✓ masowej personalizacji i etykietowania,
- ✓ produkcji bez defektów i bezodpadowej,
- ✓ ulepszonego przetwarzania wielomateriałowego,
- ✓ zdolnej do zmniejszenia śladu środowiskowego

i z potencjałem:

- poprawy zrównoważonego rozwoju,
- deprodukcji i demontażu,
- odzysku i przetwarzania materiałów,
- zwiększenia surowców z recyklingu
- zarządzania cyklem życia oraz gospodarką obiegu zamkniętego.

2. Nowe materiały, nanomateriały i nanokompozyty funkcjonalne dla ochrony środowiska naturalnego, w tym ochrony przed zanieczyszczeniami i przed emisją gazów cieplarnianych, stosowane w systemach o niskiej emisji zanieczyszczeń oraz strategicznej substytucji materiałów zagrażających środowisku, wolnych od substancji szkodliwych, dobrze zapewniających ochronę środowiska, bardziej przystosowanych do recyklingu, oraz innowacyjne technologie ich wytwarzania.

3. Nowe materiały, technologie i konstrukcje w celu konwersji materiałowych, technologicznych i konstrukcyjnych z zamiarem zapewnienia zrównoważonego rozwoju, zmniejszenia kosztów wytwarzania i energochłonności, eliminacji szkodliwych substancji lub ich emisji,

zmniejszenia zużycia deficytowych pierwiastków oraz rozwój związanych z tym metod projektowania inżynierskiego i metod komputerowego wspomaganie projektowania inżynierskiego.

4. Nowe oszczędne materiały i nanomateriały, w tym stopy i struktury o znaczeniu dla rozwoju środowiska, do filtracji wody, na kolektory wilgoci lub mgły, kolektory słoneczne, kuchenki solarne, rozproszone termoelektryczne pokrycia dachowe oraz innowacyjne technologie ich wytwarzania;
5. Nowe ekomateriały kompozytowe i nanostrukturalne o regulowanym czasie degradacji lub resorpcji z surowców naturalnych, biopolimerów wzmacnianych włóknami pochodzenia roślinnego i ulegających kontrolowanej degradacji.
6. Nowe i biologicznie inspirowane technologie, materiały i konstrukcje metalowe i ich powierzchnie superhydrofobowe, kanałów chłodzących w kształcie naczyń, hierarchicznych stopów/pian/ kompozytów oraz nowe wielofunkcyjne materiały, nanomateriały i nanokompozyty biomimetyczne i bioniczne oraz nowe wielofunkcyjne kompozyty i nanokompozyty strukturalne, warstwy i struktury bioniczne, oraz innowacyjne technologie ich wytwarzania.

II. MATERIAŁY, NANOMATERIAŁY, W TYM KOMPOZYTY FUNKCJONALNE O ZAAWANSOWANYCH WŁAŚCIWOŚCIACH FIZYKOCHEMICZNYCH I UŻYTKOWYCH ORAZ ZAAWANSOWANE TECHNOLOGIE PROCESÓW MATERIAŁOWYCH W RAMACH TRANSFORMACJI W KIERUNKU ZAAWANSOWANEGO STADIUM PRZEMYSŁU 5.0

1. Technologie wytwarzania i przetwórstwa nowych zaawansowanych materiałów, nanomateriałów i nanokompozytów inteligentnych i zintegrowanych w postaci 2D i 3D, zaawansowanych lekkich kompozytów o podstawie polimerowej, metalowej, z organicznych materiałów włóknistych, tekstronicznych, a także materiałów metalowych, z udziałem nanocząstek z materiałów węglowych, w celu zapewnienia nowych funkcjonalności, komunikujących się i współdziałających z otoczeniem oraz archiwizujących dane o jego stanie i reagujących na bodźce zewnętrzne, zmieniających swoje właściwości fizyczne, lepkość, kształt, barwę w związku ze zmianą temperatury, naprężenia, pola elektrycznego, energii słonecznej, o zdolności zbierania, przechowywania i przesyłania danych, do zastosowania na czujniki w elementach samodiagnostujących się, samowykrywających uszkodzenia lub samonaprawialnych w warunkach eksploatacji, na funkcjonalne kompozytowe materiały gradientowe, o zmiennych właściwościach magnetycznych, do tłumienia drgań i dźwięku, generujących energię cieplną inteligentnych polimerów przewodzących.
2. Nowe zaawansowane materiały funkcjonalne o niestandardowej przewodności elektrycznej i cieplnej z przeznaczeniem dla przemysłów wytwarzających produkty końcowe, na kondensatory, pokrycia termiczne, płyty izolacyjne energooszczędnych budynków oraz z wykorzystaniem nowych urządzeń i procesów produkcyjnych technologii przyrostowych i druku 3D, w celu postępu integracji z wielofunkcyjnymi nanomateriałami i wykorzystywania ich w praktycznych zastosowaniach na dużą skalę, znacznie większą od ograniczonych dotychczasowych zastosowań niszowych, po przejściu od skali laboratoryjnej do zastosowań przemysłowych wraz ze zwiększeniem poziomu niezawodności i powtarzalności takich procesów przemysłowych.

3. Nowe innowacyjne technologie wytwarzania i przetwórstwa nanostrukturalnych zaawansowanych materiałów, o nowej funkcjonalności, superhydrofobowych, samooczyszczających się, systemów samouzdrawiających, inteligentnych tekstyliów i papierów, biomimetycznych, z kontrolowaną zmianą i pamięcią kształtu, systemów samoorganizujących się, pozyskujących energię, do zastosowań w sektorach przemysłu i gospodarki o dużym znaczeniu wzornictwa przemysłowego, w celu uzyskania wartości dodanej produktów poprzez wykorzystanie nowych funkcjonalności materialnych i niematerialnych oraz projektowanie i wytwarzanie radykalnie nowych produktów o silnie konkurencyjnej przewadze rynkowej.
4. Nowe technologie umożliwiające wykorzystywanie papieru i tekstyliów na funkcjonalne elementy lub urządzenia elektroniczne o obiecujących zaletach technicznych, ekonomicznych i środowiskowych, na inteligentne wyświetlacze etykiet, opakowań, znaczników biologicznych, w medycynie w związku z rozwojem urządzeń lab-on-chip i związanego z tym rozwoju nowych technologii produkcji papieru i tekstyliów, z wykorzystaniem włókien wzmacniających i wypełniaczy, przy zapewnieniu wymaganej porowatości oraz opracowania nowego papieru i tekstyliów, z odpowiednimi powłokami organicznymi, nieorganicznymi lub hybrydowymi, obróbką i funkcjonalizacją powierzchni papieru i tekstyliów z użyciem nanocelulozy, osocza lub gazu oraz wprowadzeniem nowych materiałów, w tym przewodzących, izolatorów półprzewodnikowych, elektrochromowych, elektrod baterii, a także wysokiej precyzji i opłacalnego druku lub innych technologii produkcji w dużej skali, z wykorzystaniem do drukarek atramentowych oraz w procesach roll-to-roll.
5. Zaawansowane wielofunkcyjne inteligentne materiały nanostrukturalne do zastosowań w elektronice, optoelektronice, sensoryce, informatyce, fotonice oraz komunikacji i ich technologie.

III. MATERIAŁY WIELOFUNKCYJNE, KOMPOZYTOWE I NANOSTRUKTURALNE - ULTRALEKKIE, ULTRAWYTRZYMAŁE, O RADYKALNIE PODWYŻSZONEJ ŻAROODPORNOŚCI I ŻAROWYTRZYMAŁOŚCI

1. Nowe zaawansowane lekkie materiały, nanomateriały i nanokompozyty konstrukcyjne o podwyższonych właściwościach mechanicznych, kompozyty o osnowie metalowej ze wzmocnieniem zarówno mikro- jak i nanostrukturalnym zawierające różne lekkie składniki, jak Mg, Al, Ti w zastosowaniach konstrukcyjnych, cieplnych, jak Cu, Al, o niskim współczynniku tarcia, odporne na zużycie, odporne na uderzenia, do zastosowań elektrycznych, jako materiały biokompatybilne i biodegradowalne, nowe materiały o niskiej gęstości i wysokiej wytrzymałości, w tym o ukierunkowanej i/lub gradientowej porowatości wytwarzane z wykorzystaniem reakcji gazowo-eutektycznej w połączeniu z krystalizacją kierunkową, bardzo plastyczne stale i stopy, materiały polimerowe i kompozytowe warstwowe oraz piany o wysokiej wytrzymałości i zmniejszonej masie jednostkowej oraz ich innowacyjne technologie.
2. Nowe zaawansowane lekkie wysokowytrzymałe materiały międzymetaliczne w zakresie aluminidków, krzemków i ciągliwych lantanidków oraz cermetów, nowe nanokrystaliczne wodorki Mg, Al lub Li o bardzo szybkiej kinetyce

absorpcji i desorpcji do magazynowania wodoru, materiały, nanomateriały i nanokompozyty oraz utwardzane wydzieleniowo stopy typu rdzeń-powłoka Al–Li–Sc, Al–Mg–Sc na wysoko wytrzymałe specjalizowane elementy i ich innowacyjne technologie.

3. Technologie zaawansowanych lekkich i nowych litych szkielek metalicznych na bazie Mg, Al, Ti, Fe oraz kompozyty i nanokompozyty o strukturze amorficznej, nanokrystalicznej i krystalicznej do zastosowań na specjalizowane elementy i mikroelementy konstrukcyjne, funkcjonalne, biomedyczne, odporne na zużycie i korozję oraz ich innowacyjne technologie.
4. Technologie zaawansowanych, ultralekkich, nowych struktur komórkowych o osnowie metalowej, polimerowej, ceramicznej i kompozytowej oraz hybrydowych, odpornych na zniszczenie, piany metalowe, konstrukcje mikro- i nanoszkieletowe, siatkowe oraz hybrydowe, w tym aerozele.
5. Nowe zaawansowane materiały, w tym wieloskładnikowe stopy metali o wysokiej entropii zapewniającej unikatowe właściwości strukturalne i większą stabilność fazową do zastosowań w wysokiej temperaturze, stopy żaroodporne W, Ta, Re, Hf, Nb, Mo, V i platynowców do pracy w najbardziej ekstremalnych wysokotemperaturowych, utleniających i agresywnych środowiskach i do aplikacji termojądrowej oraz nowe metalowo-ceramiczne materiały kompozytowe o unikatowych właściwościach i ich innowacyjne technologie.
6. Technologie nowych zaawansowanych drobnoziarnistych stopów Ti lub Al odkształczanych nadplastycznie oraz stali o wysokiej wytrzymałości typu TRIP, TWIP i TRIPLEX, o strukturze superbainitycznej, nowych stali typu ODS i stali łozyskowych.
7. Technologie nowych zaawansowanych lekkich kompozytów o osnowie polimerowej i hybrydowych o wzmocnieniu włóknistym podwyższających właściwości mechaniczne i zmniejszających masę gotowego wyrobu.

IV. ZAAWANSOWANE MATERIAŁY I NANOMATERIAŁY DLA ENERGII ODNAWIALNEJ, ORAZ DO TRANSFORMOWANIA, MAGAZYNOWANIA I RACJONALIZACJI GOSPODAROWANIA ENERGIĄ

1. Nowe wielofunkcyjne materiały, nanomateriały i nanokompozyty do pozyskiwania, transformowania, magazynowania i racjonalizacji gospodarowania energią, materiały o wysokiej konduktywności elektrycznej i cieplnej oraz wysokich własnościach mechanicznych i zwiększonej trwałości eksploatacyjnej
2. Nowe zaawansowane materiały, nanomateriały i nanokompozyty do wysokowydajnego pozyskiwania energii fotowoltaicznej z wykorzystaniem krzemu mono- i polikrystalicznego oraz materiałów nieorganicznych i organicznych w zakresie wytwarzania ogniw perowskitowych i barwnikowych, z wykorzystaniem polimerów przewodzących oraz pokryć antyrefleksyjnych, zawierających cząstki, cienkie powłoki, nanorurki węglowe i grafen, ciecze transferujące ciepło, materiały wielofazowe i receptory i ich kombinacje oraz innowacyjne technologie ich wytwarzania.
3. Nowe zaawansowane materiały, nanomateriały i nanokompozyty zapewniające integrację technologii magazynowania energii w sieci elektrycznej w zakresie

zastosowania zaawansowanych cząstek funkcjonalnych, włókien, warstw, powłok w celu integracji urządzeń pamięci masowej w sieci elektrycznej oraz poprzez zastosowania kabli o dużej pojemności i nadprzewodników, kabli i akcesoriów wysokiego napięcia, materiałów dla średniego napięcia i akcesoriów elektrycznych, inteligentnych nowych materiałów dla ekstremalnych warunków i obróbki powierzchni istniejących materiałów do ochrony i poprawy działania w kontekście magazynowania energii w sieci elektrycznej oraz nowych kompozytów na bazie miedzi, srebra lub aluminium, zawierających różne odmiany alotropowe węgla, w tym grafen, przeznaczonych dla przemysłu elektrycznego, na materiały rozpraszające ciepło, styki nisko- i wysokonapięciowe, przewody przesyłające energię elektryczną.

4. Nowe zaawansowane materiały, nanomateriały i nanokompozyty zapewniające dobór metod magazynowania energii poprzez transformację energii elektrycznej do nośników energii chemicznej, materiały na trwałe błony wymiany protonowej dużej pojemności, elektrolizery do produkcji wodoru pod ciśnieniem, do stałego przechowywania wodoru w stanie niskiego ciśnienia i bezpośredniej syntezy węglowodorów, na reaktory fotochemicznej dysocjacji wody z wykorzystaniem nowych katalizatorów opartych na zaawansowanych materiałach.

V. WIELOFUNKCYJNE MATERIAŁY I NANOMATERIAŁY KOMPOZYTOWE O OSNOWIE LUB WZMOCNIENIU Z MATERIAŁÓW NANOSTRUKTURALNYCH, W TYM WĘGLOWYCH ORAZ INNYCH NANOWŁÓKIEN, NANODRUTÓW I NANORUREK I ICH TECHNOLOGIE

1. Technologie zaawansowanych wielofunkcyjnych materiałów nanostrukturalnych i nanokompozytowych, w tym o osnowie metalowej, polimerowej i ceramicznej ze wzmocnieniem z różnych rodzajów węglowych materiałów nanostrukturalnych, nanorurek, fulerenów, nanowłókien, grafenu, wraz z rozwojem skali produkcji od laboratoryjnej do przemysłowej ze zwiększeniem poziomu niezawodności i powtarzalności odpowiednich procesów przemysłowych, oraz innych materiałów organicznych i nieorganicznych naturalnych, haloizytu i syntezowanych, dwutlenku tytanu, nanodrutów, nanowłókien, nanorurek i innych obiektów nanostrukturalnych, w celu uzyskania wartości dodanej produktów oraz nieoczekiwanych efektów w postaci poprawy właściwości mechanicznych i fizykochemicznych, poprzez wykorzystanie nowych funkcjonalności materialnych i niematerialnych oraz projektowanie i wytwarzanie radykalnie nowych i znacząco rozwojowych produktów o silnie konkurencyjnej przewadze rynkowej.
2. Technologie zaawansowanych wielofunkcyjnych materiałów nanostrukturalnych i nanokompozytowych o osnowie z różnych rodzajów węglowych materiałów nanostrukturalnych, nanorurek, fulerenów, nanowłókien, grafenu, dekorowanych nanokryształami metali szlachetnych w zastosowaniach na nanosensory, z nanoszonymi nanowarstwami kompleksów polimerowych na włókna, w celu osadzania metali na powierzchni i zmiany właściwości powierzchni, cieplnych, bakteriobójczych i katalitycznych, wykorzystania jako reaktorów do polimeryzacji matrycowej, wraz z rozwojem skali produkcji, do zastosowań w nanosensoryce, nanoelektronice, nanokapsulacji leków, w celu

uzyskania wartości dodanej produktów, poprzez wykorzystanie nowych funkcjonalności i wytwarzanie radykalnie nowych i super rozwojowych produktów.

VI. ZAAWANSOWANE MATERIAŁY, TECHNOLOGIE I NANOTECHNOLOGIE DLA PRODUKTÓW O WYSOKIEJ WARTOŚCI DODANEJ ORAZ O DUŻYM ZNACZENIU DLA ŁAŃCUCHÓW WARTOŚCI W PRZEMYŚLE WRAZ Z TECHNOLOGIAMI PRZYROSTOWYMI W TYM DRUKU 3D I 4D.

1. Nowe metody wytwarzania, w tym przyrostowe (druk 3D i 4D), m.in. materiałów spiekanych i ceramicznych w tym superdrobnoziarnistych, oraz innowacyjnych produktów wytwarzanych tymi technologiami, metod metalurgii proszków, stopowania mechanicznego i produkcji proszków, w zakresie atomizacji, natryskiwania na zimno, formowania natryskowego i powlekania, innych innowacyjnych technik formowania, przyrostowego formowania blach, formowania wybuchowego lub przez pełzanie, dogęszczania izostatycznego, nowych technologii obróbki i zwiększenie produkcji metali i ich obróbki plastycznej, obróbek dokładnościowych near-net-shape, obróbki cieplnej, cieplno-plastycznej i powierzchniowej, technik łączenia i recyklingu.
2. Nowe technologie przyrostowe, laserowego selektywnego spiekania i topienia oraz druku 3D i 4D wraz z odpowiednimi urządzeniami, nowe innowacyjne materiały lite i porowate, w tym hybrydowe i gradientowe o gradiencie właściwości lub o właściwościach zmieniających się w zaprojektowany sposób w swej objętości lub anizotropowych, kompozytów warstwowych o składzie zmieniającym się w sposób ciągły, od metalu do ceramiki lub o różnym składzie i właściwościach rdzenia i powierzchni, kompozytów złożonych z materiałów różniących się właściwościami fizycznymi i chemicznymi, temperaturą topnienia, przewodnością cieplną, absorpcyjnością, ze względu na wymagania dotyczące żarowytrzymałości, odporności na ścieranie, zdolności do pasywacji, odporności na korozję, innowacyjnych materiałów z zaprojektowaną geometrycznie strukturą wewnętrzną, wypełnionych konstrukcjami siatkowymi i prętowymi lub warstwowych o specjalnych właściwościach mechanicznych, o kontrolowanej sztywności lub sprężystości, zdolnością tłumienia lub rozpraszania drgań, w stopniu innym niż pozwalają właściwości samego materiału bazowego, materiałów hybrydowych, domieszkowanych objętościowo lub powierzchniowo proszkami różniącymi się wielkością lub składem od materiału bazowego.
3. Innowacyjne technologie wytwarzania produktów jednostkowych, krótkoseryjnych, o nowych funkcjonalnościach, charakteryzujących się złożonym kształtem, o regulowanej porowatości, „inteligentnych” przez integrację z sensorami i efektorami, o krótkim czasie wdrażania do produkcji, wielomateriałowych i z materiałów niemożliwych do wytworzenia innymi technologiami, ze składników o zróżnicowanych przedziałach temperatury topnienia i wrzenia, do zastosowań w różnych działach przemysłu i gospodarki oraz medycynie i ochronie zdrowia.
4. Nowe innowacyjne technologie wytwarzania i przetwórstwa nanokrystalicznych stopów wielofunkcyjnych metodami intensywnego odkształcenia plastycznego przez skręcanie, cykliczne wyciskanie ściskające,

wielokrotne kątowe prasowanie kanałowe, hybrydowymi metodami walcowania, wyciskania hydrostatycznego, wyciskania z oscylacyjnie skręcającą matrycą, cyklicznego przeginania i prostowania oraz naprzemiennego kucia w odniesieniu do różnych elementów konstrukcyjnych, poprzez odlewanie pod ciśnieniem z infiltracją, mikroodlewanie i imprinting stopów, kompozytów i litych szkielec metalicznych wykorzystywanych na specjalistyczne elementy mikrouządzeń, zintegrowane mikroukłady elektromechaniczne MEMS oraz nanostrukturalnych matryc i powierzchniowych powłok hierarchicznych, w Cu, poprzez elektrolityczne osadzanie do stosowania w kotłach, wymiennikach ciepła i rurociągach.

5. Nowe zaawansowane hybrydowe technologie materiałów i produktów końcowych związanych z kształtowaniem nanostruktury i nanofunkcji podczas standardowego procesu produktów lub półproduktów, w dodatkach krystalizujących w nanocząstkach podczas formowania wtryskowego warstwy metalu lub podczas kucia lub samorzutnego tworzenia hierarchicznych struktur podczas nakładania powłok, w celu wytwarzania niestandardowych produktów lub półproduktów z zaawansowanych materiałów, nanopian i nanokompozytów, po zapewnieniu zwiększonego poziomu niezawodności i powtarzalności procesów przemysłowych.
6. Nowe i rozwinięte urządzenia mikrofluidyzacyjne na bazie materiałów polimerowych poprzez druk 3D lub wtryskiwanie materiałów polimerowych lub ceramicznych przy wytwarzaniu mikroprzepływowych zintegrowanych mikroukładów elektromechanicznych MEMS, dla dysz i filtrów, w zastosowaniu na czujniki, systemy lab-on-chip, drukowane materiały biochemiczne, miękkie podłoża na mikro- i nanoaplikacje biologiczne, czujniki biomedyczne i biofizyczne, biokompatybilne lub nietoksyczne rusztowania (skafoldy) dla aktywnego wzrostu komórek, a także w celu zmniejszenia kosztów szybkiego wytwarzania i prototypowania nowej gamy produktów jednorazowych, gdzie koszty produkcyjne muszą być ograniczone do minimum oraz wykorzystywania ich w praktycznych zastosowaniach po przejściu od skali laboratoryjnej lub małoseryjnej do zastosowań przemysłowych wraz ze zwiększeniem poziomu niezawodności i powtarzalności odpowiednich procesów przemysłowych.

VII. ZAAWANSOWANE MATERIAŁY I NANOMATERIAŁY ORAZ TECHNOLOGIE I NANOTECHNOLOGIE DLA CELÓW MEDYCZNYCH I OCHRONY ZDROWIA ORAZ MATERIAŁY HYBRYDOWE INŻYNIERSKO-BIOLOGICZNE Z UDZIAŁEM ŻYWYCH TKANEK I KOMÓREK

1. Nowe materiały, w tym kompozytowe i nanostrukturalne oraz innowacyjne technologie ich wytwarzania w zakresie technologii przyrostowych i hybrydowych biodegradowalnych materiałów polimerowych o kontrolowanej bioaktywności, hybrydowych struktur włóknistych do zastosowań w medycynie regeneracyjnej, nanokompozytów polimerowych i włókien nanokompozytowych, dla celów medycznych i higienicznych, na innowacyjne urządzenia, instrumenty i wyroby medyczne i dentystryczne do prowadzenia i wspomagania diagnostyki medycznej oraz terapii i metod medycyny regeneracyjnej.

2. Nowe materiały, w tym kompozytowe i nanostrukturalne na wyroby, implanty medyczne i dentystyczne oraz stenty o zróżnicowanym składzie chemicznym i fazowym rdzenia i warstw zewnętrznych oraz anizotropowych właściwościach, biomechanicznych, biokompatybilności, biodegradowalności, regulowanego czasu degradacji oraz materiały nanokompozytowe na porowate rusztowania (skafoldy) do hodowli komórkowych oraz innowacyjne technologie ich wytwarzania metodami przyrostowymi, hybrydowymi i inżynierii powierzchni oraz z udziałem metod inżynierii tkankowej.
3. Nowe materiały, w tym kompozytowe, nanostrukturalne i hybrydowe inżyniersko-biologiczne z udziałem żywych tkanek i komórek na implanty medyczne, w tym dentystyczne, stenty, sztuczne narządy oraz implanty hybrydowe inżyniersko-biologiczne oraz innowacyjne technologie ich wytwarzania metodami przyrostowymi i hybrydowymi.
4. Nowe materiały kompozytowe i nanostrukturalne akceptowalne przez organizm ludzki na nano- i mikroimplanty medyczne, biokompatybilne nanoznaczniki fluorescencyjne, do nanokapsulacji farmaceutyków, do zastosowań w bioobrazowaniu i transporcie leków, do celów diagnostyki i leczenia, umożliwiającym utworzenie inteligentnych nanolaboratoriów medycznych i telemedycznych, oraz opracowanie i rozwój innowacyjnych technologii ich wytwarzania.
5. Nowe inteligentne materiały kompozytowe i nanostrukturalne na opatrunki, na wyroby chirurgiczne i higieniczne, umożliwiające dozowanie leków i nanofarmaceutyków, z regulowanym czasem biodegradacji i separacji od podłoża oraz innowacyjne technologie ich wytwarzania.
6. Technologie i nanotechnologie warstw powierzchniowych i nanostrukturalnych specjalnego przeznaczenia na produkty stosowane na instrumentarium medyczne oraz implanty medyczne i dentystyczne, a także w urządzeniach przemysłu spożywczego.

VIII. ZAAWANSOWANE MATERIAŁY I NANOMATERIAŁY ORAZ TECHNOLOGIE I NANOTECHNOLOGIE DO ZASTOSOWAŃ ZWIĄZANYCH Z BEZPIECZEŃSTWEM

1. Technologie nowych zaawansowanych materiałów, nanomateriałów i nanokompozytów polimerowych i hybrydowych o wzmocnieniu włóknistym o podwyższonych właściwościach mechanicznych i obniżonej masie, przy wykorzystaniu przestrzennie uformowanych struktur włóknistych lub uformowanej strukturze przy użyciu techniki druku 3D, wzmacnianych dodatkowo włóknami nieorganicznymi lub organicznymi, zintegrowanych z sensorami, przeznaczonych na Środki Ochrony Indywidualnej i na inteligentną odzież specjalistyczną.
2. Technologie nowych zaawansowanych wielowarstwowych materiałów kompozytowych oraz hybrydowych technologii inżynierii powierzchni z wykorzystaniem technologii laserowych, oraz ceramiczno-metalowych materiałów kompozytowych.
3. Materiały nieiskrzące na narzędzia i części maszyn przeznaczone do pracy w środowisku zagrożonym wybuchem.
4. Materiały o kontrolowanej mikrostrukturze i szczególnych własnościach mechanicznych predysponujących je do zastosowania w obronności.

IX. WIELOFUNKCYJNE WARSTWY ORAZ NANOWARSTWY OCHRONNE I PRZECIWZUŻYCIOWE ORAZ O SPECJALNYCH WŁASNOŚCIACH FIZYKO-CHEMICZNYCH ORAZ KOMPOZYTY I NANOKOMPOZYTY PRZESTRZENNE, WARSTWOWE, SAMOORGANIZUJĄCE I SAMONAPRAWIALNE

1. Nowe technologie obróbki powierzchni poprzez kształtowanie powierzchni i nanoszenie warstw m.in. nanostrukturalnych, poprzez fizyczne i chemiczne osadzanie powłok z fazy gazowej (PVD/CVD), implantację jonów oraz pokrywanie ceramiką i cermetami w odniesieniu do materiałów konstrukcyjnych metalowych oraz fizycznego i chemicznego nanoszenia powłok z fazy gazowej, osadzania laserem impulsowym lub przez promieniowanie laserowo-plazmowych źródeł EUV oraz metodą zol-żel i przez osadzanie elektroforetyczne w odniesieniu do materiałów konstrukcyjnych niemetalowych, w zastosowaniu w różnych sektorach przemysłu, w tym głównie maszynowego i elektromaszynowego, oraz nanoszenie powłok polimerowych proszkowych, malowanie i lakierowanie ciekłymi materiałami polimerowymi, cynkowanie ogniowe z dodatkowym wyżarzaniem, nakładanie powłok z folii polimerowych oraz metalizację natryskową, poprzez ablację laserową (PLD), technologie hybrydowe, z udziałem obróbek laserowych, metody nanoszenia powłok gradientowych, fizycznego i chemicznego nanoszenia powłok z fazy gazowej (PVD/ CVD) w odniesieniu do materiałów narzędziowych.
2. Nowe nanotechnologie obróbki powierzchni poprzez nanoszenie pokryć nanostrukturalnych lub nanoteksturyzację powierzchni, w celu zapewnienia zwiększonej odporności na zarysowanie i ścieranie, wysokiej twardości, odporności na zużycie i korozję, barwy lub połysku, na samoczyszczące się powierzchnie budynków, na powłoki tekstyliów technicznych o zwiększonej odporności i właściwościach mechanicznych, na elementy konstrukcyjne maszyn, konstrukcji i środków transportu, w różnych sektorach, w tym w opakowaniowym, morskim, uzdatniania wody, elektronice, budownictwie, motoryzacji, energetyce, w tekstyliach i wyrobach skórzanych oraz wykorzystywania ich w praktycznych zastosowaniach wraz ze zwiększeniem poziomu niezawodności i powtarzalności odpowiednich procesów przemysłowych.
3. Nowe technologie obróbki powierzchni poprzez kształtowanie powierzchni i nanoszenie warstw m.in. nanostrukturalnych, w tym nanoszenie monowarstw samoorganizujących się, immobilizację, wzornikowanie oraz nanoszenie warstw diamentowych i diamentopodobnych powłok węglowych oraz osadzania elektroforetycznego i sedymentacyjnego, zapewniających dobrą biogodność i odporność antykorozyjną powłok oraz możliwość nanoszenia ich na elementy o bardzo złożonej geometrii, w odniesieniu do wytwarzania innowacyjnych urządzeń, instrumentów i wyrobów medycznych i dentystycznych.
4. Nowe nanotechnologie obróbki powierzchni antybakteryjnych poprzez zastosowanie powłok powierzchniowych lub modyfikację morfologii powierzchni, do zastosowania w szpitalach na powierzchnie mebli, sprzętu i urządzeń medycznych, implantów chirurgicznych, jak również w systemach oczyszczania wody, tekstyliach, opakowaniach, przy przechowywaniu żywności

i na sprzęcie gospodarstwa domowego oraz wykorzystywania ich w praktycznych zastosowaniach po przejściu od skali laboratoryjnej do zastosowań przemysłowych wraz ze zwiększeniem poziomu niezawodności i powtarzalności odpowiednich procesów przemysłowych.

5. Nowe technologie obróbki powierzchni szkła, elementów mikro- i optoelektronicznych oraz fotowoltaicznych oraz funkcjonalnych produktów wytwarzanych z tych materiałów, poprzez kształtowanie powierzchni i nanoszenie warstw m.in. nanostrukturalnych, poprzez fizyczne i chemiczne osadzanie z fazy gazowej (PVD/CVD), metodę zol-żel, teksturowanie laserowe, wytwarzanie powłok hybrydowych – organiczno-nieorganicznych oraz nowych technologii obróbki powierzchni materiałów polimerowych, włóknistych, poprzez utworzenie powłok gradientowych i samowykształcalnych, polimeryzację in situ, fizyczne i chemiczne osadzanie powłok z fazy gazowej (PVD/CVD), metodę zol-żel, EPD i ALD oraz powierzchniową obróbkę laserową, wraz z coraz szerszym zastosowaniem tych technologii na skalę przemysłową.
6. Nowe i rozwinięte nanotechnologie obróbki powierzchni niepalnych i antyelektrostatycznych poprzez zastosowanie powłok powierzchniowych lub modyfikację morfologii powierzchni, w celu wyeliminowania lub znacznego zmniejszenia gromadzonego ładunku w połączeniu z właściwościami trudnopalnymi, w zastosowaniu w miejscach narażonych na wybuch substancji lotnych, w magazynach, kopalniach i na składowiskach odpadów oraz opakowaniach, przy przechowywaniu substancji lotnych oraz wykorzystywania ich w praktycznych zastosowaniach po przejściu od skali laboratoryjnej do zastosowań przemysłowych wraz ze zwiększeniem poziomu niezawodności i powtarzalności odpowiednich procesów przemysłowych.
7. Nowe wielofunkcyjne zaawansowane kompozyty i nanokompozyty strukturalne, przestrzenne, szkieletowe, warstwowe, o gradiencie właściwości, o właściwościach zmieniających się w zaprojektowany sposób w swej objętości lub anizotropowych oraz pian, o osnowie i/lub wzmocnieniu metalowym, polimerowym lub ceramicznym, ukształtowanych przy użyciu laserowego selektywnego spiekania i topienia oraz techniki druku 3D lub przez infiltrację oraz impregnację, o innowacyjnie zaprojektowanej geometrycznie strukturze wewnętrznej 3D, ze wzmocnieniem zarówno mikro- jak i nanostrukturalnym, włóknami nieorganicznymi lub organicznymi, nanomateriałami węglowymi i nanorurkami naturalnymi, przy wykorzystaniu przestrzennie uformowanych struktur włóknistych, cienkich tekstyliów lub wypełnionych konstrukcjami siatkowymi i prętowymi, o strukturze warstw i struktur bionicznych, typu plastra miodu, o specjalnych właściwościach mechanicznych i fizykochemicznych, o podwyższonej wytrzymałości, izolacyjności cieplnej i akustycznej, odporności na działanie środowiska, uderzenia i pękanie, o niskiej gęstości, oraz innowacyjne technologie ich wytwarzania; materiały bimetalowe/multimetalowe w tym wytwarzane technikami druku 3D.

X. MODELOWANIE STRUKTURY I WŁAŚCIWOŚCI WIELOFUNKCYJNYCH MATERIAŁÓW I KOMPOZYTÓW, W TYM NANOSTRUKTURALNYCH O ZAAWANSOWANYCH WŁAŚCIWOŚCIACH ORAZ METODY KOMPUTEROWEGO WSPOMAGANIA PROJEKTOWANIA I WYTWARZANIA W TYM ZAKRESIE, Z

UWZGLĘDNIENIEM ZAGADNIENIŃ SYMULACJI I WYKORZYSTANIA IDEI BLIŹNIAKA CYFROWEGO ORAZ WYMOGÓW TRANSFORMACJI DO STADIUM PRZEMYSŁU 5.0 I PROJEKTOWANIA MATERIAŁY 4.0 ORAZ SPOŁECZEŃSTWA 5.0 ZAWANSOWANEGO INFORMATYCZNIE

1. Komputerowe wspomaganie projektowania, optymalizacji i harmonizacji modelowania i charakteryzacji materiałów, zwłaszcza nowo wprowadzanych zaawansowanych materiałów, nanomateriałów i nanokompozytów, włącznie z modelowaniem w skali atomowej i wieloskalowym, wielotechnikowym, i wysokowydajnym, symulacją mikrostruktury i mikromechaniczną, z wykorzystaniem narzędzi wirtualnej rzeczywistości oraz sztucznej inteligencji i metod eksploracji danych, w celu wirtualnego projektowania, wirtualnego przetwarzania i wirtualnego testowania zaawansowanych materiałów do zastosowań technicznych przy dążeniu do zapewnienia eksperymentów o wysokiej przepustowości i obliczeń wielkiej skali oraz reprezentacji wiedzy o materiałach z wykorzystaniem technologii semantycznych.
2. Modelowanie i symulacja zjawisk degradacji i uszkodzenia materiałów w warunkach eksploatacji, w celu predykcji zachowania zaawansowanych materiałów w zastosowaniach technicznych w warunkach wirtualnego testowania.
3. Cyfryzacja rozwoju materiałów w celu przyspieszenia procesów projektowania i rozwoju materiałów, opracowywania nowych hybrydowych obliczeniowo-eksperymentalnych metodologii badawczo-rozwojowych opartych na modelowaniu, symulacji i weryfikacji wirtualnej oraz dostępie do szeroko kolekcjonowanych danych materiałowych oraz procesów podejmowania decyzji w oparciu o rozwój cyfrowego ekosystemu, zapewniającego interoperacyjność między wszystkimi technologiami umożliwiającymi horyzontalne działanie i wykorzystującymi podobieństwa między nimi.
4. Generowanie, dokumentowanie i zapewnianie dostępu do nowych danych i wiedzy materiałowej poprzez opracowanie cyfrowych i innowacyjnych metodologii, w tym modelowania, charakteryzacji, produkcji i testowania, wymiany danych i zarządzania wiedzą oraz zapewnienia niezawodnego i relatywnie łatwego dostępu do tych danych materiałowych i wiedzy o materiałach.

Za Grupę Roboczą KIS Nr 8

Przewodniczący GR KIS Nr 8

Prof. Leszek A. Dobrzański

Skład GR KIS Nr 8:

1. Prof. Leszek Dobrzański <leszek.adam@gmail.com>,
2. Dr Adam Szatkowski <adam.szatkowski@nanonet.pl>,
3. Prof. Agnieszka Sobczak-Kupiec <agnieszka.sobczak-kupiec@pk.edu.pl>,
4. Dr Aleksandra Drygała <aleksandra.drygala@polsl.pl>,
5. Aleksandra Jakubiak <aleksandrajakubiak@go2.pl>,
6. Prof. Anna Boczkowska <anna.boczkowska@pw.edu.pl>,
7. Prof. Anna Dobrzańska Danikiewicz
<anna.dobrzanska.danikiewicz@gmail.com>,
8. Prof. Beata Gryniewicz-Bylina <bbylina@komag.eu>,
9. Dr Bartłomiej Waśniewski <bartlomiej.wasniewski@ilot.edu.pl>,
10. Prof. Bogdan Dybała <bogdan.dybala@gmail.com>,
11. Dr Ewelina Pabjańczyk-Wlazło <Ewelina.pabjanczyk-wlazlo@p.lodz.pl>,
12. Prof. Izabella Krucińska <izabella.krucinska@p.lodz.pl>,
13. Dr Jarosław Piekarski <jarek.piekarski@gmail.com>,
14. Prof. Katarzyna Pietrzak <katarzyna.pietrzak@ippt.pan.pl>,
15. Prof. Andrzej Kos <kos@agh.edu.pl>,
16. Prof. Marcin Madej <mmadej@agh.edu.pl>,
17. Prof. Marek Szostak <marek.szostak@put.poznan.pl>,
18. Michał Jasiczek <michal1.jasiczek@ge.com>,
19. Michał Macha <The.michal.macha@gmail.com>,
20. Prof. Michał Leszczyński <mike@unipress.waw.pl>,
21. Prof. Natalia Sobczak <n.sobczak@imim.pl>,
22. Prof. Piotr Bała <pbala@agh.edu.pl>,
23. "P. Wojciechowski" <pwojciechowski198@gmail.com>,
24. Piotr Kowalski <piotr.kowalski@aerosilesia.eu>,
25. Dr Piotr Wach <piotr.wach@imp.lukasiewicz.gov.pl>,
26. Prof. Roman Kaczyński <r.kaczynski@pb.edu.pl>,
27. Dr Sylwia Żołądek <szoladek@chem.uw.edu.pl>,
28. Prof. Tomasz Lipiński <tomekl@uwm.edu.pl>,
29. Prof. Witold Gulbiński <Witold.Gulbinski@tu.koszalin.pl>,
30. Dr Wojciech Głuchowski | Łukasiewicz - IMN
<wojciech.gluchowski@imn.lukasiewicz.gov.pl>